

Att importera katt...eller historien om att låta tusenlapparna fladdra

Nu är hon här, vår nya zeeländska chokladpralin! Ja, hon har faktiskt varit här några månader nu, hon kom i början av juni 2005 och bor numera hos vår dotter Ulrika i Värnamo (Umber Pearls uppfödning, tidigare DÄKare).

Första gången Kiwi kom på tal var för drygt två år sedan, då Zena Pigden, Appleblossom birmauppfödning, i Dunedin på Nya Zeeland frågade mig om vi ville ta över hennes chokladmaskade hona Kiwi. Hon funderade på att sluta med birmauppfödning och enbart ägna sig åt sina Maine Coonisar (Shiningwaters Maine Coon). Men just då kändes det inte så aktuellt, vi tyckte vi hade katter så det räckte till och ärligt talat blev jag lite tveksam då jag såg bilder på henne. Det var inte riktigt vår typ av birma.

Sedan åkte Kerstin Zimmerman och jag till Nya Zeeland i juni 2004. Resan var en semesterresa där vi skulle se landet, gå på kattutställningar samt hälsa på de katter vi exporterat hösten 2003. Väl nere på Sydön träffade vi också träffade Zena samt hennes katter. Kiwi gjorde ett helt annat intryck "live", och det kändes faktiskt riktigt dumt att ha sagt nej tack. Men ibland gör man saker som man ångrar ...

Vi åkte hem, hösten kom och Kiwi hade hemma i Dunedin parats och fått en kull med fem ungar. Dessutom hade Zena samtidigt ett par Maine Coon-kullar, och nu bestämde hon sig definitivt; birmauppfödningen skulle läggas på hyllan. Så nu kom ett mail med en förnyad förfrågan; ville vi ta över Kiwi?? Och nu sade vi ja tack! Vi, det var alltså ett samarbetsprojekt med vår dotter Ulrika nere i Värnamo. Själva hade vi som sagt katter så vi tyckte det räckte, men Ulrika skulle säkert kunna ha plats för ytterligare en...

Sedan började "cirkusen importera katt" Detta var i slutet av nov 2004, och det första som kollades upp var införelseglerna. Kiwi kom från "tredje land", var äldre än 3 månader och alltså krävdes det rabiesvaccinering. Zena protesterade, Nya Zeeland var garanterat rabiesfritt, och vi kunde till och med få ett intyg från MAF (Ministry of Agriculture and Forestry) på detta. Men inte hjälpte det, rabiesvaccinering och antikroppstiter krävdes enl nya EU-regler (från juli 2004). Däremot kunde vi, enligt kontakt med Jordbruksverket, troligen få dispens att antikroppstesta redan efter 30 dagar, då nu Nya Zeeland faktiskt var rabiesfritt!! Så vi sökte dispens, och beviljades detta. Vi var tacksamma för åtminstone det, annars hade vi varit tvungna att vänta 120 dagar före antikroppstest kunde utföras.

Under tiden vi "pysslade" med dispensansökan hade Zenas veterinär beställt hem rabiesvaccin, första sändningen "försvann" i postgången på väg till Dunedin, sedan blev det jul och sommarsemester på Nya Zeeland. Så inte förrän 28 januari 2005 chippades och vaccinerades hon. Veterinären tyckte sedan att hon absolut skulle vaccineras två ggr före testning då han ett par gånger tidigare vaccinerat bara en gång och sedan testat och där titern varit för låg, så tiden gick...

Sista dagarna i mars togs blodprovet och skickades till ett auktoriserat lab i Australien för testning. I och med att Nya Zeeland är rabiesfritt så behandlades detta prov som ett verkligt smittfarligt "riskprov", och det kostade därefter! Bara vaccin två gånger samt analysen kostade i stort sett lika mycket som katten själv.

Analysvaret kom, allt OK!! Nu kunde vi börja planera för hennes ankomst till Sverige. Vi hade lite diskussion om hur och när hon skulle komma och Zena fixade allt, och meddelade

sedan ankomsttiden via mail. Vid första försöket skulle hon anlända till Landvetter natten till en söndag, sådär 02.30 på natten, i mitten på maj. Det tyckte inte vi var någon hit, då gränsveterinären kostade nattextra, SAS Cargo hade ”i princip” stängt och tullen tyckte vi kunde komma på dagtid. Kostnaden för mottagandet under en hel natt skulle dessutom bli kostnaden för ytterligare en katt! Så vi försökte stoppa helgfligheten via mail och det hela sköts ett par veckor framåt i tiden.

I slutet på maj blev Conny, Ulrikas man, uppringd av någon som undrade om de accepterade ett paket från Nya Zeeland... Conny fattade ingenting och hävdade bestämt att de inte väntade på något ”paket”. Ulrika anade att paketet var Kiwi, blev aningens stressad och kontaktade bums Landvetter, de visste ingenting. Vi mailade Zena och fick veta att nu var verkligen resan på gång, Kiwi var inbokad på Air Emirates, från Christchurch via Dubai till Göteborg. (Och det var Air Emirates agent i Sverige som kontaktat Conny bara för att få bekräftat att de visste om att transporten var på gång). Vi ringer nu Landvetter och SAS Cargo igen så att allt skall vara klart på vår sida också. SAS Cargo får skrämshicka då vi berättar att Kiwi flyger med Air Emirates och berättar att inget flygbolag har så mycket förseningar som detta, och det handlar ibland om många timmar. Då får vi skrämshicka!!!! Dessutom är det ett fraktflyg, inget passagerarflyg, och blir det fel på planet så lastas inte frakt om utan får helt enkelt vänta tills eventuella fel är avhjälpna. Inte gjorde det oss lugnare precis....

Zena mailar alla data på flighten, hon skall åka en måndag (lokal tid) från Christchurch och anlända onsdag kväll till Landvetter (lokal tid). Ulrika meddelar Landvetter flightnummer och Kiwis AWB nummer. Då kommer nästa chock!!! Landvetter väntar ingen flight med det numret på onsdag, den flighten kommer redan tisdag kväll. Mail till Zena direkt; ”Red ut detta, vi blir snart tokiga!! Vi måste veta säkert vilken dag hon skall komma då allt med tull, veterinärer, SAS Cargo måste bokas i förväg”. Dessutom har Ulrika 20 mil att köra till flygplatsen.

Tack och lov var det speditören på Nya Zeeland som hade vimsat till detta med lokal tid fram och tillbaka, så frågetecknen rätas ut och vi ber bara en stilla bön att allting nu skall vara enkelt och fungera friktionsfritt resten av Kiwis resa.

Till slut är hon på väg, hon åker en måndag kväll från Christchurch (motsvarande tidig måndag morgon svensk tid) och anländer till Landvetter tisdag kväll. Flygningen har gått perfekt, planet landar tom tidigare än vad tidtabellen säger. Nu får hon tillbringa natten i SAS Cargos djurstallar, och Ulrika åker tidigt på morgonen för att hämta henne, preparerad med torschampo och handdukar. Hon är ju beredd att möta och hämta en stressad, smutsig katt, men inte... hon är ren och fräsch och så kelsjuk då hon kommer ur boxen (som står inne i en större djurstallsbox). Och vi mailar Zena att nu har hon kommit. Vi är lika tacksamma allihop att allt fungerade så väl.

Efter en vecka kommer originalstamtavlan från Nya Zeeland och glad i hågen skickar Ulrika in alla papper till SVERAK för registrering, stamtavlan samt alla transporthandlingar. Tillsammans med alla dokument går ett litet förklarande följebrev, på alla officiella handlingar står nämligen kissens smeknamn Kiwi, på stamtavlan hennes officiella namn Appleblossom Lute, och vi försäkrar att det är samma kisse och hoppas att SVERAK skall tro oss. Jodå, det var inga problem, ID-nummer stämde, men det var ett annat problem; originalstamtavlan var inte fullständig så tyvärr kunde inte SVERAK skriva ut någon stamtavla! Så i det ögonblicket hade vi alltså för en massa pengar importerat en huskatt!

Dags att maila Zena och skrika HJÄLP! Hur får vi en korrekt stamtavla? Mailet vidarebefordrades till stambokföraren på Sydön, och med vändande mail hade vi fått korrekta uppgifter. Hur det kunde bli så? Jo, Kiwi har experimentavel med perser i sin stamtavla, och på Nya Zealand flyttas de snabbare över till "full stamtavla", efter bara ett par generationer. Experimentavelsstamböckerna ligger i en databas, de andra stamböckerna i en annan och det hade tappats lite katter på vägen då Kiwis farfar och farmor "bytte" databas. Efter ett par veckor hade vi också den nya, korrekta stamtavlan med vanlig post.

Med facit i hand; detta blev dyrt, väldigt dyrt till och med. Tack och lov att vi var två som delade på det hela. Och hade vi vetat hur mycket det skulle komma att kosta så är jag tveksam till om det hade blivit av. Kiwi med stamtavla kostade ungefär som katter i Sverige, men rabies och testning kostade väldigt mycket, transporten hamnade på över 7000 kr och sedan mottagandet på Landvetter...huuu!! Gränsveterinär kostade ca 1800 kr, SAS Cargo ca 1100 kr och sedan tullen drygt 2000 kr.

Men nu är hon här, har en SVERAKstamtavla och är dessutom avelsgodkänd och nu väntar vi på att hennes första kull snart skall födas.